

ПРОФІЛАКТИКА ЗАХВОРЮВАНЬ ПРЕДМІХУРОВОЇ ЗАЛОЗИ У ПСІВ

Iвахів М.А., Орехова Х.В.

Львівський національний університет ветеринарної медицини та біотехнологій імені С.З. Гжицького, вул. Пекарська, 50, Львів,
79010

Захворювання простати частіше спостерігають у дорослих і старших тварин, що пояснюється гіпертрофією органа під впливом андрогенів. Більшість клінічних проявів захворювань простати мають неспецифічний характер (гематурія, анурія, болючість, закрепи, рухова дисфункція), тому першочергово ці клінічні ознаки пов'язують з ураженнями інших органів (сечового міхура, травного каналу або опорно-рухового апарату). Наявність перерахованих симптомів у некастрованих псів старших 4-5 років являється показанням до детального обстеження передміхурової залози. Сприяючими захворюванням простати факторами є: «в'язка для здоров'я», патогенна мікрофлора сечовивідних шляхів, зниження резистентності організму, порушення роботи імунної системи, порушення рівноваги статевих гормонів, інтенсивне використання плідника, відсутність фізичних навантажень, зайва вага. Діагностика патологій передміхурової залози проводиться комплексно і включає ректальну пальпацію залози; ультрасонографічне обстеження, гематологічні дослідження, аналіз сечі, дослідження еякуляту, цитологію секрету простати.

На сьогодні найбільш ефективним профілактичним заходом простатиту є кастрація, однак, її проводять лише в разі частих рецидивів захворювання. Враховуючи, що простатит – це наслідок не долікованих захворювань органів сечостатевої системи, важливо сувро дотримуватись рекомендацій ветеринарного лікаря і не припиняти терапію. Профілактика патологій передміхурової залози включає: оберігання тварини від можливого переохолодження, повноцінний та збалансований

раціон, часті профілактичні огляди тварини лікарем ветеринарної медицини, кастрація цуценят та молодих тварин, що попереджує гіперплазію та інфікування передміхурової залози. При усуненні джерела циркулюючого тестостерону передміхурова залоза швидко атрофується. Однак, кастрація не захищає від раку простати, який реєструється з однаковою частотою у кастрованих та некастрованих собак.